Korupcia a porušenie

Korupcia

Všetci iste vnímame prítomnosť korupcie v našej spoločnosti, či už z osobnej skúsenosti, alebo z počutia či médií. Korupcia je hrozný neduh, ktorý ničí kvalitu života a životnú úroveň v našej krajine. Korupcia je zneužívanie zvereného úradu či postu, alebo moci na súkromný úžitok alebo prospech. Korupcia je často spojená s podplácaním. Pod slovom korupcia bežne rozumieme hlavne ekonomickú trestnú činnosť, nelegálne či nekalé praktiky v oblasti obchodu a podnikania, najmä v súvislosti so štátnymi či verejnými objednávkami a obstarávaním. Ide o manipulovanie a predražovanie verejných výberových konaní, tunelovanie firiem, štátnych organizácií či projektov, nekalú privatizáciu. V najširšom zmysle slova korupcia znamená morálnu skazenosť, najmä (ale nie výlučne) verejných a politických činiteľov, ich predajnosť či zapredanosť. Podstatou korupcie je nezákonné, nespravodlivé obohatenie sa na úkor iných, napríklad na úkor štátu a celej spoločnosti. Jadrom korupcie je krádež zo štátnych alebo verejných financií či majetku. To vlastne znamená okradnúť všetkých občanov, ktorí tieto prostriedky vytvorili platením svojich daní, ktoré majú slúžiť na zabezpečenie štátnych verejných služieb, čiže na verejné blaho všetkých občanov. Cez predražené obstarávania sa dajú tunelovať tunely, diaľnice a veľké stavebné projekty. Cez predražené nákupy a služby sa dajú vykrádať nemocnice a zdravotníctvo ako také. Cez predražené zadania vývoja výpočtových a informačných (IT) technológií sa dajú rozkrádať financie určené pre digitalizáciu štátnej a verejnej správy. Pridaním „vaty“ (predražením) sa dajú vykrádať aj rôzne projekty financované z európskych fondov.

Netvrdím, že každé obstarávanie je predražené, a ani to, že všetci kradnú či dávajú úplatky.

Existujú aj čestní ľudia, ktorí sa k tomu neuchýlia. Ak však spravujete prostriedky vo výške desiatok či stoviek miliónov eur, tlak na vašu integritu a odolnosť neprilepšiť si ku svojmu štátnemu platu je obrovský. Tak či onak, korupcia je hrozný a odporný neduh (priam fenomén), ktorý otrasným spôsobom ničí našu krajinu, hubí a demoralizuje náš národ. Ak aj nie priamo úplatkárstvo či korupcia, tak minimálne uprednostňovanie vlastnej rodiny či kamarátov aj na úkor iných (blížnych) je hlboko zakorenené v našej národnej mentalite. A netýka sa to len nášho národa. Prečo je to tak a čo s tým, o tom chcem hovoriť v tomto článku.

Ako odstrániť korupciu?

Štát má prostriedky, ako korupcii zabrániť a ako s korupciou bojovať. Niektorá vláda proti korupcii bojuje s veľkým nasadením, iná možno len naoko a korupčné prostredie v spoločnosti skôr vytvára. Máme zákony, máme políciu, máme prokuratúru, máme súdy, máme väznice. Zriaďujú sa dokonca úrady či komisie boja proti korupcii. Štát teda má nástroje, ako zakročiť proti korupcii. Ako však docieliť to, aby sa zákony uplatňovali a právo bolo vymožiteľné? Ako zabrániť tomu, aby policajti neboli skorumpovaní, prokuratúra nebola skorumpovaná, sudcovia neboli skorumpovaní? Môžeme zriadiť aj inšpekciu, ktorá má zabrániť korupcii policajtov. Ako však docieliť, aby samotná inšpekcia nebola skorumpovaná? Mali by korupciu inšpekcie riešiť policajti, na ktorých je inšpekcia nasadená? Môžeme zriadiť protikorupčnú komisiu na najvyššej štátnej úrovni s vysokými právomocami. Kto však zabezpečí, aby tá komisia bola nekorumpovateľná? Už asi začíname chápať, že aj ten najlepšie vymyslený systém nebude dobre fungovať, ak samotní ľudia sú skorumpovaní alebo skorumpovateľní. A to je ten najhlbší, najzásadnejší problém. Ale čo s tým?

Porušenie

Všimnime si pôvod slova korupcia, pretože nám veľa napovie. Výraz korupcia sme si v našom jazyku osvojili z anglického slova „corruption“. Anglické corruption sa prekladá ako korupcia.

Slovo corruption má však oveľa širší, všeobecnejší význam, znamená „porušenie“ alebo aj „skazenosť“. Budem to ilustrovať príkladmi z Písma. Vo verši „lebo nezanecháš mojej duše v ríši smrti ani nedáš svojmu Svätému vidieť porušenie“ (Skutky 2:27) je slovo „porušenie“ v anglickom preklade kráľa Jakuba (KJV) preložené slovom „corruption“. V tomto verši slovo porušenie znamená „rozklad“, doslovne rozklad či rozpad tela v hrobe po fyzickej smrti. Rovnako je to v Skutkoch 2:31, 13:34-37.

Vo verši „a zamenili slávu neporušiteľného Boha za podobnosť obrazu porušiteľného človeka i vtákov i štvornohých tvorov i zemeplazov“ (Rímskym 1:23) v preklade KJV opäť figuruje doslovne „nekorumpovateľného“ (uncorruptible) na mieste „neporušiteľného“ a doslovne „korumpovateľného“ (corruptible) na mieste „porušiteľného“. Boh je neporušený a neporušiteľný, pretože je svätý a je večný, nezomiera. Porušenie sa ho nemôže ani dotknúť, ani principiálne nijako týkať. Človek je od pádu porušený (skazený, hriešny) už počas svojho života a fyzická smrť toto porušenie korunuje rozkladom tela v hrobe. Každý jeden človek je teda počas celého svojho života „skorumpovaný“, je porušený. Porušený (skorumpovaný) je pôsobením hriechu, ktorý je v ňom a ktorý mu vládne. Porušený (skorumpovaný) je hriešnosťou, svojimi hriešnymi telesnými žiadosťami. Písmo túto skutočnosť týkajúcu sa porušenia každého jedného človeka prehlasuje priamo a výslovne: „A Boh videl zem, a hľa, bola porušená, lebo každé telo bolo porušilo svoju cestu na zemi“[A)] (Genezis 6:12). Všetci ľudia sú porušení, pretože sa rodia z porušiteľného semena (1. Petrov 1:23). Môžeme zhrnúť: to, čo je večné, je neporušené a neporušiteľné a to, čo je časné, je porušené a porušiteľné.

Ako odstrániť porušenie človeka?

Vyššie sme uviedli, že aj ten najlepší protikorupčný systém bude v spoločnosti či štáte fungovať dokonale len vtedy, keď úplne odstránime korupciu ľudí, ktorí ten systém spravujú, ktorí v ňom pracujú. Korupcia, čiže porušenie ľudí je ten zásadný a najhlbší problém ľudstva. Ale ako sa dá porušenie v ľuďoch odstrániť?

Vyslobodenie človeka z porušenia – vykúpenie v Kristovi

Od pádu Adama sa všetci ľudia rodia v porušenom tele – sú porušení vo svojej podstate (prirodzenosti). Človek môže byť vyslobodený zo svojho porušenia jedine skrze Ježiša Krista a skrze vzkriesenie z mŕtvych. Toto vyslobodenie skrze Krista je možné jedine vďaka vykúpeniu v Kristovi, pretože Kristus svojou preliatou krvou zaplatil výkupné, zaplatil cenu, a jedine skrze osobnú živú (spasiteľnú) vieru v Kristovu osobu a jeho dielo (1. Petrov 1:18-21): „… vediac, že nie porušiteľnými vecami, striebrom alebo zlatom, ste vykúpení z márneho svojho obcovania, podaného otcami, ale drahocennou krvou ako bezvadného a nepoškvrneného baránka, Krista, predzvedeného pred založením sveta a zjaveného pri posledku časov pre vás, ktorí skrze neho veríte v Boha, ktorý ho vzkriesil z mŕtvych a dal mu slávu, takže vaša viera je i nádejou na Boha.“ Vykúpenie v Kristovi je Božie dielo.

Človek môže byť vyslobodený z porušenia jedine tým, že je znova splodený z neporušiteľného semena, teda že Boh ho splodí svojím Duchom do večného života (1. Petrov 1:23): „… znova splodení súc nie z porušiteľného semena, ale z neporušiteľného živým slovom Boha a zostávajúcim na veky.“ (Pozri článok „Musíte sa narodiť znova“, *Solas* číslo 52, jeseň 2021, str. 12-19, v ktorom sa píše o novom narodení, splodení z Ducha a splodení zo slova; http://casopis.solas.sk/vyucovanie/musite-sa-narodit-znova.)

Keďže porušenosť nemôže zdediť neporušiteľnosť (1. Korintským 15:50 – Ale to hovorím, bratia, že telo a krv nemôžu zdediť kráľovstvo Božie, ani porušenosť nezdedí neporušiteľnosti), tak to znamená, že spasení nevojdú do večnosti v časných zemských telách, ale musia dostať nové nebeské telá pri vzkriesení z mŕtvych. Kristom vykúpený človek bude pri vzkriesení z mŕtvych vzkriesený do nebeského osláveného duchovného neporušiteľného tela (1. Korintským 15:35-54). Pri vzkriesení, ako uvádza Božie slovo, si to porušiteľné oblečie neporušiteľnosť a to

smrteľné si oblečenie nesmrteľnosť (1. Korintským 15:53).

Porušenie sveta

Z Božieho slova zisťujeme, že korupcia (porušenie) je oveľa širší a závažnejší problém, než ako by sme si možno sami boli mysleli. Porušená je aj celá rastlinná a živočíšna ríša, teda tvorstvo (stvorenstvo). Dozvedáme sa to z verša: „… v nádeji, že aj samo stvorenstvo bude oslobodené od služby porušenia v slobodu slávy detí Božích“ (Rímskym 8:21). Aj celé stvorenstvo je od pádu Adama podrobené v službu porušenia (Rímskym 8:20), teda je porušené a potrebuje vyslobodenie z porušenia. Byť porušený znamená byť podriadený márnosti (Rímskym 8:20). To, čo je porušené či porušiteľné, je dočasné, pominuteľné a smrteľné (pozri 1. Korintským 9:25, 15:50-54). Božie slovo dokonca ešte i striebro a zlato tohto sveta nazýva „porušiteľné veci“ (1. Petrov 1:18), pretože všetko, čo je na tomto svete, je dočasné, raz pominie a bude nahradené večnými a nepominuteľnými neporušiteľnými vecami. Od pádu Adama je i sama Zem porušená (Genezis 6:11-12). Celý tento svet a všetko, čo je na ňom, je dočasné a pominuteľné preto, lebo celý svet je porušený. Preto musí byť celý svet vyslobodený z porušenia. A to je možné jedine skrze vykúpenie v Kristu Ježišovi.

Vykúpenie (oslobodenie) sveta z porušenia

Ako človek je vyslobodený z porušenia jedine skrze vykúpenie v Kristovi, tak aj celý svet (stvorenstvo), ktorý je dočasný a pominuteľný, pretože je porušený, je vykúpený jedine v Kristovi a jeho obeti. Ako človek je vyslobodený z porušenia skrze nové stvorenie v novom neporušiteľnom nebeskom tele, tak aj svet je vyslobodený z porušenia skrze stvorenie nového neba a novej zeme. Ako telo a krv nemôžu zdediť večnosť, ani padlý porušený svet nemôže zdediť večnosť, ale zahynie. Z toho ale okrem iného vyplýva aj to, že korupciu v tomto svete nie je možné celkom odstrániť ľudskými či zemskými prostriedkami. Je možné len proti nej bojovať a potláčať ju. Tešiť sa z úplného odstránenia korupcie sa budú len tí, ktorí vojdú do večného

života a budú žiť na novej zemi a v novom nebi.

Myšlienka na záver

Keď sa hneváme na prítomnosť korupcie v našom štáte a našom národe, malo by nás to priviesť k tomu, že nás bude znepokojovať porušenie tohto sveta. Malo by nám to pripomenúť, že tento svet leží v zlom, je pominuteľný a dočasný a jeho koniec je blízko. Svet, v ktorom žijeme, sa nedá zachrániť. Dá sa z neho len vierou v evanjelium Ježiša Krista duchovne uniknúť a tým sa stať občanom nebeského kráľovstva (Filipským 3:20). Tento svet musí zahynúť a musí prísť nový svet, neporušiteľný, v ktorom prebýva spravodlivosť, pravda a láska, a tým je nové nebo a nová zem. Mali by sme tento nový svet očakávať, očakávať druhý príchod nášho Pána a podľa tohto očakávania aj žiť.

Lebo naše občianstvo je v nebesiach, odkiaľ i Spasiteľa očakávame, Pána Ježiša Krista, ktorý premení telo nášho poníženia, aby bolo súpodobným telu jeho slávy podľa pôsobenia, ktorým si môže aj podriadiť všetky veci.

Filipským 3:20-21

Poznámky:

A) Tento verš sa síce špecificky týka času pred potopou, kedy sa hriech na zemi rozmohol až tak veľmi, že sa Boh rozhodol zničiť zem vodami potopy, avšak v širšom zmysle sa týka celej éry (od pádu po potopu) sveta pred potopou a rovnako aj celej éry sveta po potope. To, že sa týka aj sveta po potope, vieme podľa toho, že tak, ako Boh súdil svet pred potopou pre jeho porušenie vodami potopy, bude súdiť aj svet po potope pre jeho porušenie, tentokrát však nie vodou, ale ohňom. Všimnime si v tomto verši, že porušení sú obyvatelia zeme, avšak pre ich porušenie Boh nakladá aj so zemou (sférou, v ktorej prebývajú) ako s porušenou. Boh nesúdil len ľudí, ale vodami potopy súdil aj celú zem, celú sféru ich prebývania. Rovnako tak to bude aj v prípade budúceho súdu ohňom.